இணைப்பு I

(517 ஆம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட 16868 வினா எண் 195-க்கான விடையைக் காண்க.)

திருச்சி வட்டாரப் பொறியியற் கல்லூரி முன்னாள் முதல்வர் பேரர்சிரியர் மணிசுந்தரம் மீது சுமத்தப்பட்ட 22 குற்றச்சாட்டு களும் அவற்றின் மீது எடுக்கப்பட்ட முடிவும் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளன :—

புகார் 1—திருச்சி, வட்டாரப் பொறியியற் கல்லூரியில் 10 பட்டப்படிப்பும், 24 பட்ட மேற்படிப்பும் நடத்தப்பட்டாலும் தேவையான ஆசிரியர்கள் இல்லை.

முடிவு—கல்லூரிக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர் எண் ணிக்கை 114. 1—6—1978 தேதியில் நிரப்பப்பட்ட எண் ணிக்கை 100. நிரப்பப்படாத பதவிகளை நிரப்ப அனைத்து நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தியாவில் உள்ள 13 வட்டாரப் பொறியியற் கல்லூரிகளிலும் பணியாளர் எண்ணிக்கை இதே போலத்தான் உள்ளது. திருச்சி வட்டாரப் பொறியியற் கல்லூரியின் கல்வித்தரம் மிக உயர்வாக உள்ளது. சில பிரிவுகளில் மட்டுமே ஆசிரியர் எண்ணிக்கை குறைவாக உள்ளது. 1976-ல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் நடத்திய ஆய்வில் இக்கல்லூரியின் வேலைப்பளு குறைவு எனக் கூறியுள்ளது. எனவே இப்புகார் நிரூபிக்கப்படவில்லை.

புகார் 2—மாணவர்கள் தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்படு வதற்கு குறைந்த பட்சம் 75 விழுக்காடாவது வருகை இருக்க வேண்டுமென்று சென்னை பல்கலைக்கழகம் விதித்திருந்தும், வகுப்பிற்கு வராத மாணவர்களுக்குக் கூட தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

முடிவு—பல்கலைக்கழக விதிப்படி மாணவர்கள் 75 நாட் களாவது வகுப்புகளுக்கு வரவேண்டும் என்றிருந்தாலும், விருப்பமில்லாத வகுப்புகளுக்கு மாணவர்கள் வரத்தேவையில்லை என்ற சலுகையும் உள்ளது. மேலும் ஐ. ஐ. டி. போன்ற கல்வி நிறுவனங்களில் குறைந்தபட்ச வருகைப் பதிவு அமுல் செய்யப்படுவதில்லை. தற்கால தொழில்கல்வி நிலையங்களில் நடைமுறையில் உள்ள போக்கின் அடிப்படையில் வட்டாரப் பொறியியற் கல்லூரியில் இதுபோன்ற, சலுகை அளிக்கப்பட் டிருக்கலாம். தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்பட்ட மாணவர்கள் அனைவரும் உயர்ந்த மதிப்பெண்கள் பெற்று வெற்றியடைந் துள்ளதையும் பார்க்கும்போது இக்குற்றச்சாட்டின் மீது மேல் நடவடிக்கை தேவையில்லை.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1984 மார்ச் 7]

புகார் 3 — சென்னைப் பல்கலைக்கழக விதிப்படி திட்ட வேலைகளுக்கு 50 மதிப்பெண் கொடுக்கப்படுகிறது. எந்தவிதத் திட்ட வேலையும் செய்யாத மாணவர்களுக்குக் கூட உயர்ந்த மதிப்பெண்கள் அளிக்கப்படுகிறது.

முடிவு— பல்கலைக்கழக விதிப்படி திட்ட வேலை மதிப்பெண் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததல்ல. அதாவது பல்கலைக் கழகத் தேர்வில் 50 வாங்கியிருந்தால் அம்மாணவனின் திட்ட மதிப்பெண்ணே தேவையற்றதாகிவிடும். வட்டாரப் பொறியியற் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரை 2 சதவீத மாணவர்களே திட்டவேலை மதிப்பெண்ணால் பயனடைகிறார்கள். விளையாட்டு போன்ற பிற ஊக்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் மாணவர்களுக்கு இதுபோன்ற சலுகை எல்லாக் கல்லூரியிலும் அளிக்கப்படுவதே. எனவே இக் குற்றச்சாட்டில் பொருள் இல்லை.

புகார் 4— விதிப்படி 30 மைல்களுக்குள் எவ்வித அலுவலகத்திலும் வேலை செய்யாத பீகார் மாநிலத்தைச் சார்ந்த திரு. யாதவ் என்பவர் 1974-ல் பகுதிநேரப் பட்டப்படிப்பில் சேர்க்கப் பட்டுள்ளார்.

முடிவு— அரசு விதிகளின்படி பகுதிநேரப் பட்டப்படிப்புக்கு விண்ணப்பிக்கும் மாணவர் பட்டயம் பெற்று மூன்றாண்டுக் காலம் அனுபவமும், கல்லூரியிலிருந்து 30 கல் தொலைவுக்குள் பணியாற்றுபவராகவும் இருக்க வேண்டும். திரு. கபில்தேவ் யாதவ் என்பவர் 6 ஆண்டு பணி அனுபவம் உள்ளவர் என்றும் திருச்சி அரியமங்கலம் தொழில்துறையில் பணியாற்றுபவர் என்றும் சான்றிதழ் அளித்ததன் அடிப்படையில் இவருக்கு பகுதிநேரப் பட்டப் படிப்புக்கு இடம் அளிக்கப்பட்டது. பின்னால் புகார் வரப்பெற்ற பின் விசாரித்தபோது அவர் அங்கு பணியாற்றவில்லை என்பது தெரிய வந்தது. எனினும் இவர் 1979-ல் படிப்பை முடித்துச் சென்று விட்டதாலும் அப்போது இவரது மூலச் சான்றிதழ்கள் இவருக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டதாலும் அவற்றைச் சரிபார்க்க முடியவில்லை.

புகார் 5— 90 சதவிகிதத்துக்குக் குறைந்த மதிப்பெண் பெற்ற எம்மாணவரையும் பட்டப்படிப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை என்ற ஆட்சிமன்றக் குழுத்தலைவரின் பத்திரிக்கைச் செய்திக்கு முரணாக 75 சதவிகிதம் மதிப்பெண் பெற்ற திரு. பால் பிரதிப்குமார் (மத்திய அரசு சமூக நலத்துறை இணைச் செயலர் திரு. எம். எம். இராசேந்திரன் அவர்களின் மகன்) மேற்படிப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்.

முடிவு—திரு. எம். எம். இராசேந்திரன் அவர்களின் மகன் 1977 ஆம் ஆண்டு கோவை பி. எஸ். ஜி. தொழில்நுட்பக் கல்லூரி யின் நிர்வாக ஒதுக்கீட்டின்கீழ் சேர்க்கப்பட்டார். பின்னர் முறைப்படி தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநரால் மேற்படி மாணவர் திருச்சிக்கு மாற்றப்பட்டார். எனவே இதில் வட்டாரப் பொறியியற் கல்லூரி முதல்வர் முறைகேடாக எதுவும் செய்ய வில்லை.

புகார் 6—கணிதம் மற்றும் இரசாயனம் படிக்காத திரு. முஜீப்ஷா என்ற மாணவர் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு பின்னர் கல்லூரி ஆசிரியர் ஒருவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால் கல்லூரி யிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். ஆனால் இது குறித்து மேல் நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்கவில்லை.

முடிவு—மேற்படி மாணவர் பொதுப்போட்டியின்கீழ் தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்ககத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு திருச்சிக்கு அனுப்பப்பட்டவர். இவர் கொடுத்தது போலிச்சான்றிதழ் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால் இவரைக் கல்லூரியிலிருந்து நீக்கியா யிற்று. இதன் மீது மேல் நடவடிக்கை தொடர வட்டாரப் பொறியியற் கல்லூரி முதல்வருக்கு தேவை ஏற்படவில்லை.

புகார் 7—மேல்நிலைப் படிப்பில் இரண்டாம் பாடமாக ஆங்கிலம் படித்தறியாத அருண்குமார் என்ற மாணவர் பிற மாநில ஒதுக்கீட்டின்கீழ் பொறியியல் வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டார். இது பல்கலைக்கழக விதிகளுக்கு முரணானது.

முடிவு—திரு. அருண்குமார் என்ற மாணவர் 1969–70 ஆம் ஆண்டு மத்தியப்பிரதேச மாநில அரசு ஒதுக்கீட்டின்கீழ் சேர்க்கப் பட்டார். இவரது சான்றிதழ் இந்தியிலிருந்ததாலும் பின்னர் தொடர்பு கொண்டு விசாரித்தபோது அவர் பயின்ற பள்ளியில் ஆங்கிலம் ஒரு பாடமில்லை எனத் தெரிய வந்ததாலும் இது குறித்து சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆலோசனையைக் கோரிய போது, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய புதுமுக வகுப்பில் ஆங்கிலப் பாடம் தேற வேண்டும் என விதித்ததால் அவ்விதமே தேறி, அவர் தொடர்ந்து படித்து 1975-ல் முடித்தார். எனவே இக்குற்றச்சாட்டில் போதிய வலு இல்லை.

புகார் 8—மைய அரசின் முதன்மைக் கல்வி ஆலோசகர் திரு. நரசிம்மன் அவர்களின் மகன் மேல்நிலைப் பள்ளியில் இரண் டாம் வகுப்புப் பெற்றிருந்தும் பொறியியல் வகுப்பில் சேர்க்கப் பட்டார். இதுபோலவே திருச்சி கனரக மின் தொழிற்சாலையின்

1984 மார்ச் 7]

நிர்வாக இயக்குநர் திரு. தீனதயாலு அவர்களின் மகன் மணிப் பால் பல்கலைக்கழகத்திலுருந்து திருச்சிக்கு மாறுதல் செய்யப் பட்டார்.

முடிவு—நரசிம்மன் அவர்களின் மகன் திரு. டி.வி. பாஸ்கரன் 1972-ல் மைய அரசின் பரிந்துரையின்பேரில் சேர்க்கப்பட்டார். மைய அரசின் கல்வி அமைச்சகம் சில மாணவர்களை அனுப்பி கல்லூரியில் காலி இடம் இருக்கும் பட்சத்தில் ' on th spot admission ' என்னும் முறைப்படி தேவையான தகுதிகள் இருந்தால் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று பரிந்துரைத்தது. காலியிடம் ஒன்று இருந்ததாலும், வந்திருந்த மாணவர்களில் திரு. பாஸ்கரன் தகுதியுடையவராக இருந்ததாலும் அவர் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். இரண்டாவதாகக் கூறப்படும் திரு. தீனதயாலு அவர்களின் மகன் திரு. சீனிவாசன் மணிப்பால் வட்டாரப் பொறியியற் கல்லூரி மற்றும் சென்னைப் பல்கலை கழகம் ஆகியவற்றின் ஒப்புதலோடு முறைப்படி மாற்றம் செய்யப்பட்டதால் இதில் எவ்வித முறைகேடும் இல்லை.

புகார் 9—திரு. சீனிவாசன் (உதவிப்பேராசிரியர், அமைப்பு பொறியியல்) என்பவர் இரண்டு முறை பேராசிரியர் பதவிக்கு விண்ணப்பித்தும் டாக்டர் பட்டம் இல்லாததால் தேர்ந்தெடுக்கப் படவில்லை. இருப்பினும் வேலை வாய்ப்பு பயிற்சித் துறையின் பொறுப்புப் பேராசிரியராக ஆக்கப்பட்டு பின்னர் மேற்படித் துறையில் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்.

முடிவு—பேராசிரியர் திரு. கே. சீனிவாசன் என்பவர் 14 ஆண்டுகாலப் பணி அனுபவமும் அமெரிக்க கொலரோடா பல்கலைக் கழகத்தின் பட்டமேற்படிப்பும் உடையவர். வேலை வாய்ப்புப் பயிற்சித்துறையின் பேராசிரியர் பதவிக்குரிய தகுதிகள் அனைத்தும் இருந்தமையால் கல்லூரி ஆளுகைக் குழுவின் தலைவரால் இவர் பேராசிரியராக நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளதால் இதில் முறைகேடு ஏதும் இல்லை.

புகார் 10.—திரு. குஞ்சிதபாதம் (உதவிப் பேராசிரியர், கட்டிடவியல்) என்பவர் கல்லூரி தொடங்கிய நாளிலிருந்து பணி புரிந்து வந்தாலும் அவர், பதவிக்கு ஏற்ற தகுதி இல்லை என்று கூறி பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டார். பின்னர் ஓராண்டு கழித்து மீண்டும் பதவியில் அமர்த்தப்பட்டார்.

முடிவு—திரு. குஞ்சிதபாதம் என்பவர் கல்கத்தாவில் பொது சுகாதாரப் பிரிவில் பட்ட மேற்படிப்புப் படித்தவர். 1974-ல் இவர் கல்லூரித் தேர்வுக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார், இவரது படிப்பின் மூலச் சான்றிதழ் இல்லாமையால், பின்னர். அதை அளிக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். இவர் மூலச் சான்றிதழை குறிப்பிட்ட

[1984 மார்ச் 7

காலத்திற்குள் காட்டாததால் பணி முறிவு செய்யப்பட்டார். பின்னர், மூலச் சான்றிதழை அளித்ததால் மீண்டும் பணியில் சேர்க்கப்பட்டார். இதில் முறைகேடு எதுவும் இல்லை.

புகார் 11—கல்லூரியில் பல தொழிலாளர்கள் மஸ்டர் ரோலில் பணிபுரிந்து வருகிறார்கள். அவர்களை இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறை பணிநீக்கம் செய்து வருவதால் வேலை உத்தரவாதம் இல்லாமல் அவர்களிடையே ஒரு பதட்ட நிலை நிலவுகிறது.

முடிவு—சிறிது பணிமுறிவு இருந்தாலும், பரவாயில்லை என்ற அடிப்படையில் இக்கல்லூரியில் 5 ஆண்டு பணி அனுபவம் உள்ள அனைத்து என். எம. ஆர்.களையும் ரூ. 200—5—300 என்ற ஊதிய விகிதத்தில் நிரந்தரப் பணியில் அமர்த்துவது என்றும் இனிமேல் என். எம். ஆர். களை நியமிப்பதில்லை என்றும் முடிவெடுக்கப்பட்டுவிட்டதால் பதட்ட நிலை இல்லை.

புகார் 12—டாக்டர் சச்தேவ் (உலோகவியல் பேராசிரியர்) 1973–74ஆம் ஆண்டு திருச்சி காவேரி பொறியியற் தொழிற் கூட்டத்திற்கு ஆலோசகராக இருந்து ரூ. 12,000 ஊதியமாகப் பெற்றார். ஆனால், நடைமுறை விதிப்படி மேற்படிப் பணத்தில் 60 சதவிகிதம் கல்லூரிக்குச் செலுத்தவில்லை. மேலும் இப்பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட மற்ற பணியாளர்களுக்கும் எந்தப் பணமும் விதிப்படி வழங்கப்படவில்லை.

முடிவு—டாக்டர் சச்தேவ் 1975 ஆம் ஆண்டு கல்லூரியை விட்டு விலகி திருச்சி பாரத கனரக மின் தொழிற்சாலையிலேயே சேர்ந்து விட்டார். இவர் காவேரி நிறுவனத்திற்கு ஆலோசகராக இருந்து பணம் பெற்றது தமக்குத் தெரியாது என்று முதல்வர் கூறிவிட்டதாலும் மேற்படி நபர் தற்போது ''BHEL'' நிறுவனத்தில் பணியாற்றுவதாலும் இவர் மீது உரிய நடவடிக்கை எடுத்து கல்லூரிக்குச் சேரவேண்டிய 60 சதத் தொகையைச் செலுத்த வேண்டி ''BHEL'' நிறுவனத்தை அரசு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது.

புகார் 13—1974 ஆம் ஆண்டு எந்திரவியல் துறையின், அருகில் ரூ. 10,000 செலவில் கல்லூரி விழாவுக்கான மேடை ஒன்று கட்டப்பட்டது. 1975 ஆம் ஆண்டு இதேபோல் ஒரு மேடை நிர்வாகக் கட்டிடத்திற்குப் பின்னால் ரூ.25,000 செலவில் கட்டப்பட்டது. இது இரட்டை வேலை, அரசு பணம் விரயம்.

முடிவு—1964-ல் எந்திரவியல் துறை அருகில் தற்காலிக மேடை ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. பின்னர் 1974-ல் பழைய பொருட்களைக் கொண்டு இம்மேடைக்குக் கூரைவேய்ந்து பழுது

பார்க்கப்பட்டது. எனினும் கல்லூரிக்கெனத்தனி அரங்கம் ஏதும இல்லாததாலும், கல்லூரியின் வளர்ந்து வரும் தேவைகளுக்கு ஏற்பவும் 1976-ல் நிரந்தரமாக ஒரு மேடை அமைக்கப்பட்டது. இதில் அரசுப் பணம் ஏதும் விரையம் ஆகவில்லை என்பதால் மேற்கூறிய குற்றச்சாட்டு நிருபிக்கப்படவில்லை.

புகார் 14.—ஒவ்வோராண்டும் ரூ. 5 இலட்சம் கல்லூரி, வளாகப் பராமரிப்புக்காக ஒதுக்கப்பட்டு வருகிறது. எந்தவித வேலையும் செய்யாமல் செலவுக் கணக்கு எழுதப்பட்டு வருகிறது.

முடிவு—இந்திய அரசு விதிகளின்படி கட்டிடங்களின் மதிப்பில் 1.5 சதவிகிதம் அதன் பராமரிப்புகளைச் செலவிடலாம் என்று இருக்கிறது. 1970ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு பொருட்களின் விலையும் பணியாட்களின் ஊதியமும் கணிசமாக உயர்த்தியிருக்கிறது. பராமரிப்புச் செலவில் எவ்வித முறைகேடும் நிகழ்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

புகார் 15—"BHEL" நிறுவனத்திலிருந்து அழைக்கப்படும் கௌரவ விரிவுரையாளருக்கு மணிக்கு ரூ. 15 கொடுப்பதுடன் போக்குவரத்துச் செலவுக்காக ரூ. 10-ம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் வகுப்புகள் நிறுவன வளாகத்திற்குள்ளேயே நடத்தப்பட்டாலும் போக்குவரத்துச் செலவு கொடுக்கப்படுகிறது.

முடிவு—பகுதிநேரப் பொறியியற் படிப்பு நடத்தும் கௌரவ விரிவுரையாளர்களுக்கு 45 நிமிடத்திற்கு ரூ. 15-ம் மேற்பட்டப் படிப்பு நடத்தும் விரிவுரையாளருக்கு மணிக்கு ரூ. 25-ம் கொடுக்கப்படுகிறது. இது தவிர, பயணப்படியாக "BHEL" நிறுவன ஊழியர்களுக்கு எதுவும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. எனவே, இக் குற்றச்சாட்டிற்கு ஆதாரம் இல்லை.

புகார் 16—பெங்களூர் தோட்டக்கலைஞரான திரு. எம்.எஸ். ஐயங்காரிடமிருந்து ஆயிரக்கணக்கில் விதைகள் வாங்கப்பட்டதாகக் கணக்குக் காட்டப்பட்டிருந்தாலும் கல்லூரி மைதானத்தில் இது சம்பந்தமாக எதுவும் செய்யப்படவில்லை.

முடிவு—கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது 40 ஏக்கர் பரப்பளவு கொண்ட மைதானம் கட்டாந்தரையாக இருந்தது. இதில் ஒரு நல்ல தோட்டத்தை உருவாக்க பெங்களூரில் உள்ள பாரத அறிவியல் நிறுவனத்தின் தோட்டக் கலைஞரான திரு. எம். எஸ். ஐயங்காரின் உதவி நாடப்பட்டு அவரிடமிருந்தும், பெங்களூர் நர்சரியிலும் விதைகளும் செடிகளும் வாங்கி நடப்பட்டன. இன்று வட்டாரப் பொறியியற் கல்லூரியில் அழகான தோட்டம் உண்டு. எனவே, இக்குற்றச்சாட்டு நிருபிக்கப்படவில்லை.

புகார் 17—அரசு அடிப்படை விதிகளுக்கு (F. R.) முரணாக 3 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அயற்பணியில் பணிபுரியும் அலுவலகப் பணியாளர்களுக்கு மாற்றுப் பணிப்படி வழங்கப்படுகிறது.

முடிவு—இக்கல்லூரி ஒரு தானியங்கி நிறுவனமாகும். இதற்கு அலுவலகப் பணியாற்ற அயற்பணியில் வருபவர்களுக்கு 20 சதவீத மாற்றுப் பணிப்படி உண்டு என்பதற்கு அரசு நிதித் துறையின் ஒப்புதல் பெற்ற பின்னர் அரசு விதிப்படியிலேதான் படி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதில் எவ்வித முறைகேடும், கிடையாது.

புகார் 18—பண்ணை பராமரிப்புப் பணியாளர்கள் கல்லூரி வாகனங்களை உபயோகித்தாலும் அவர்களுக்கு போக்குவரத்துக் ட்டணமாக ரூ. 50 மாதந்தோறும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

முடிவு—கல்லூரி மைதானம் சுமார் 860 ஏக்கர் நிலத்தில் பரவிக்கிடக்கிறது. கல்லூரிக் கட்டிடங்கள் அமைந்த நிலத்தின் பரப்பளவு சுமார் 400 ஏக்கர். இவ்வளவு தூரத்தையும் பண்ணை பராமரிப்பு அதிகாரி தினமும் சைக்கிளில் சுற்றிவருவது சாத்தியமல்ல. மேலும் அவர் தனது தகுதிப்படி ஸ்கூட்டர், அலவன்ஸ் ரூ. 50 வாங்கத் தகுதியுடையவராதலால் அத்தொகை அவருக்கு விதிப்படி அளிக்கப்படுகிறது. இதில் முறைகேடு ஏதும் இல்லை.

புகார் 19—புத்தக வெளியீட்டாரிடமிருந்து நேரிடையாகத் தொடர்பு கொண்டு 20 சதவீத புத்தகக் கழிவு பெறுவதை விடுத்து திருவாளர்கள் பழனியப்பா சகோதரர்கள் மூலமாக 12½ சதவீதக் கழிவுத் தொகையில் புத்தகங்கள் வாங்கப்படுகின்றன.

முடிவு—உள்நாட்டுப் பதிப்பாளர்களிடமிருந்து புத்தகங்கள் நேரிடையாகவும், வெளிநாட்டுப் பதிப்பாளர்களிடமிருந்து புகழ்பெற்ற விற்பனையாளர்களான ஹிக்கின்பாதம்ஸ், பழனியப்பா சகோதரர்கள், மாக்மில்லன் கம்பெனி மூலமாகவும் வாங்கப்படுகின்றன. அப்படி வாங்கும்போது ஒப்பந்தப்புள்ளிகள கோரப்பட்டு எந்தக் கம்பெனியின் புள்ளிகள் அதிகக் கழிவு தருகின்றனவோ அதன்படி புத்தகங்கள் வாங்கப்படுகின்றன. எந்தக் கம்பெனிக்கும் சலுகை கொடுக்கப்படவில்லை.

புகார் 20, 21.—டாக்டர் சி. ஆர். கந்தசாமி மாஸ்கோவின் நல்ல தகுதிப்படிப்புடன் கல்லூரியில் பணிபுரிந்தாலும் அவருக்கு உரிய எந்தவித வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அவர் எந்திரவியல் துறையின் பேராசிரியராக இருந்தும் அத்துறையின் பாடங்களை நடத்த அவர் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அதே போல் மின்னியில் துறைப் பேராசிரியர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நடத்தப்படுகிறார்.

1984 மார்ச் 7]

முடிவு.—டாக்டர் சி. ஆர். கந்தசாமியின் வீட்டுத் தொலைபேசியை அவர் தவறுதலாக கல்லூரிக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தியதால் அது பழுதடைந்த பின்னர் சரி செய்யப்படவில்லை என்பது உண்மை. எனினும் பின்னர் அது சரி செய்யப்பட்டு விட்டது. அதேபோல் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் வீட்டுத் தொலைப் பேசியும் பழுதடைந்த பின் சரிசெய்து கொடுக்கப் பட்டது. பாடங்களை நடத்துவதைப் பொறுத்தவரை, அதற்கென அமைந்த பாடத் திட்டக் குழுதான் பாடப் பணிகளை நிர்ணயிக்கின்றனவாதலால், முதல்வர் மீது எவ்வித குற்றச் சாட்டுக்கும் ஆதாரமில்லை. திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் ஆராய்ச்சிப் பணி தொடராமல் தடுக்கப்படுகிறது, என்பதும் உண்மையல்ல அவரது துறையிலிருந்த கடைசல் இயந்திரம் மிகப்பயனுள்ள துறையான எந்திரத்துறைக்கு மாற்றப்பட்டு இரு துறைகளுக்கும் பயன்படுமாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

புகார் 22.—பிற வருமானம் கொடுக்கும், எந்தப் பணியும் நிர்வாகத்தினருக்கு வேண்டியவர்களுக்கு மட்டுமே கொடுக்கப் பட்டு பிறருக்கு மறுக்கப்படுகிறது.

முடிவு.—பிற வருமானம் கொடுக்கும் பணிகள் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு சுற்று முறையின் அடிப்படையில் கொடுக்கப் பட்டு வருகின்றன. அதன் அடிப்படையில் டாக்டர் சி. ஆர். கந்தசாமிக்கு 1975–76 முதல் பகுதிநேர வகுப்புகள் ஆறு ஆண்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதன் மூலம் மாதம் சுமார் ரூ. 240 முதல் 420 வரை அவர் பயன்பெறுகிறார். எனவே, வேண்டியவர் வேண்டாதவர் என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு இடமில்லை

இனி திரு. மணிசுந்தரத்தின் மீதுள்ள குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்கக் கையாண்ட முறை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

திரு. மணிசுந்தரத்தின் மீது சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக் களை ஆராய 1978-இல் குற்றப்பிரிவு புலனாய்வுத் துறையின் தனிப்பிரிவால் விசாரணை செய்யப்பட்டு, ஒவ்வொரு குற்றச் சாட்டின் மீதும் விரிவான அறிக்கை பெறப்பட்டது. 1980 ஆம் ஆண்டில் மேற்படிக் கல்லூரியின் ஆளுகைக் குழு தீர்மானித்தபடி மேற்கண்ட குற்றச்சாட்டுகளை ஆராய கீழ்க்கண்டோர் கொண்ட குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது.

1. தமிழக அரசின் கல்வித் துறைச் செயலாளர்.

2. தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்குநர்.

3. மத்திய அரசின் கல்வி அமைச்சக தென் மாநிலத் துறை ஆலோசகரான திரு. சதாசிவம்.

4. சென்னை ஐ. ஐ. டி. நிறுவன இயக்குநர் டாக்டர் இந்திரேசன்.

மேற்கண்ட குழு பலமுறை கூடி குற்றச்சாட்டுக்களை பரிசீலித்தது. சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களின் மீது திரு. மணி சுந்தரத்தின் தன்னிலை விளக்கத்தைப் பெற்றது. இத் தன்னிலை விளக்கத்தையும், புலனாய்வுத் துறை அறிக்கையையும் தீர ஆய்ந்து மேற்படிக் குழு அரசுக்கு ஓர் அறிக்கை சமர்ப்பித்தது. குற்றப்பிரிவு புலனாய்வுத் துறையின் அறிக்கை மற்றும அரசு இதுபற்றி நியமித்த குழுவின் அறிக்கை ஆகியவற்றை அரசு ஆராய்ந்ததில் திரு. மணி சுந்தரத்தின் மீது சுமத்தப்பட்ட அனைத்துக் குற்றங்களும் ஆதாரமற்றவை எனக் கருதப்பட்டதாலும் தற்சமயம் இவர் இக்கல்லூரியை விட்டுச் சென்றுவிட்டதாலும் இவர்மீது மேல் நடவடிக்கை எடுக்கத் தேவையில்லை என அரசு தீர்மானித்தது.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS